

Lukáš 24:50-51 ⁵⁰Potom je vyvedl až k Betanii, zvedl své ruce a požehnal jim. ⁵¹A stalo se, když jim žehnal, že se od nich vzdálil [a byl nesen vzhůru do nebe].

DA – Touha věků 829.1 Přišel čas, kdy měl Kristus vystoupit k trůnu svého Otce. Chystal se vrátit do nebeských příbytků jako božský vítěz s trofejemi. Před svou smrtí řekl Otcí: Dokonal jsem **Jan 17:4** „dílo, které jsi mi svěřil.“ Po svém zmrtvýchvstání zůstal ještě nějakou dobu na zemi, aby Jej učedníci mohli vidět ve vzkříšeném a oslaveném těle. Nyní se s nimi chtěl rozloučit. Dokázal, že je živým Spasitelem. Učedníci si Ho již nemusí spojovat s hrobem. Mohou na Něho vzpomínat jako na Pána oslaveného před celým vesmírem. (srv. TV 529.1)

DA – Touha věků 830.3 Potom vztáhl ruce, aby jim požehnal a ujistil je o své stálé péči a ochraně, a pomalu se vznesl z jejich středu. Unášela Jej moc silnější než zemská přitažlivost. Učedníků se zmocnila posvátná bázeň. Upřeně hleděli za svým k nebi stoupajícím Pánem, dokud Jej před jejich zraky neskryl oblak slávy. Potom se z oblačného zástupu andělů, kteří Jej přivítali, ozvalo: **Matouš 28,20** „A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“ Současně k nim z nebe doléhal líbezný a radostný zpěv andělského sboru. (srv. TV 530.2)

DA – Touha věků 833.2 Celé nebe chtělo přivítat Spasitele ve svých nádvořích. Ježíš stoupal k nebesům v čele zástupu vykoupených, které při svém zmrtvýchvstání vysvobodil ze zajetí smrti. Nebeské zástupy se k tomuto radostnému průvodu s jásáním, zpěvem a chvalořečením připojily. (srv. TV 532.2)

YI – Instrukce pro mladé lidi, 16. dubna 1903, odst. 8 Krista ukřižovali, ale v podivuhodné moci a slávě vstal z mrtvých. Vzal do svých rukou svět, nad nímž prohlásil nadvládu Satan, a znovu získal pro lidstvo Boží přízeň. Při tomto nádherném završení díla neporušené světy zaplnily vítězné písně. Andělé a archandělé, cherubíni a serafíni se k vítězným chorálům připojili.

DA – Touha věků 834.2 Dříve než byly položeny základy země, uzavřeli Otec se Synem smlouvu o vykoupení člověka pro případ, že by jej satan přemohl. Slavnostním slibem a podáním ruky se zavázali, že Kristus bude zárukou lidstva. Kristus tento závazek splnil. Když na kříži zvolal: **Jan 19,30** „Dokonáno jest,“ obracel se tím k Otcí. Úmluva byla zcela naplněna. Nyní říká: Dokonáno jest, Otče. Splnil jsem Tvou vůli, můj Bože. Dílo vykoupení jsem dokončil. Je-li Tvá spravedlnost uspokojena, **Jan 17,24** „chci, aby i ti, které jsi mi dal, byli se mnou tam, kde jsem já.“ (srv. TV 532.15)

DA – Touha věků 834.3 Ozývá se Boží hlas a oznamuje, že spravedlnosti bylo učiněno zadost. Satan je poražen. Kristovy následovníky, kteří zápasí a bojují na zemi, Bůh přijímá **Efezským 1,6** „ve svém milovaném Synu“. Před nebeskými anděly a před zástupci nepadlých světů jsou prohlášeni za ospravedlněné. Kde je On, tam bude i Jeho církev. **Žalm 85,11** „Milosrdenství a věrnost se potkají, spravedlnost a pokoj se políbí.“ Otec objímá svého Syna a říká: **Židům 1,6** „Ať se mu pokloní všichni andělé Boží!“ (srv. TV 533.1)

DA – Touha věků 834.4 Nebeští vládcové, knížectví i mocnosti s nevýslovnou radostí uznávají svrchovanost Knížete života. Andělské zástupy se Mu klanějí a po všech nebeských nádvořích se rozléhá radostné jásání. **Zjevení 5,12** „Hoden jest Beránek, ten zabítý, přijmout tu moc a bohatství, moudrost, sílu a úctu, slávu a dobrořečení.“ (srv. TV 533.2)

1. Timoteus 3:16 A vpravdě veliké je to tajemství zbožnosti: Ten, který se zjevil v těle, byl ospravedlněn v Duchu, ukázal se andělům, byl hlásán národům, ve světě mu uvěřili, byl přijat ve slávě vzhůru.

Židům 1:3 On je září jeho slávy a otiskem jeho podstaty, všechno nese svým mocným slovem. Když [skrze sebe] vykonal očištění od [našich] hříchů, posadil se po pravici Majestátu na výsostech.

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1125.14 Kristus vystoupil do nebe a nesl s sebou posvěcenou, svatou lidskou podobu. Toto lidství vzal s sebou do nebeských nádvoří a bude jej nosit navěky jako Ten, který vykoupil každého člověka nacházejícího se v Božím městě.

TM – Svědectví pro služebníky evangelia 19.1 Kristus nikdy nezapomněl na dny svého ponížení. Ježíš ze své lidskosti neztratil nic, ani když oblast svého pokořování opustil. Chová stále stejnou něžnou, soucitnou lásku a stále Jej dojíká lidské utrpení... Nikdy nezapomíná, že je naším představitelem, že nese naši přirozenost.

SC – Cesta ke Kristu 72.1 Když Kristus přijal lidskou přirozenost, připoutal k sobě lidstvo poutem lásky, jenž nemůže přetrhout žádná síla, ledaže se k tomu rozhodne člověk sám. (srv. CK 49.3)

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1126.1 Ježíš přijal přirozenost člověka, aby lidem zjevil čistou, nesobeckou lásku a naučil nás, jak se navzájem milovat.

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1126.2 Kristus jako člověk vystoupil do nebe. Jako člověk je zástupcem a ručitelem lidstva. Jako člověk žije, aby se za nás přimlouval. Připravuje příbytek pro všechny, kdo Ho milují. Jako člověk opět přijde v moci a slávě, aby vzal své děti k sobě. A to, co by nám mělo přinášet radost a působit v nás vděčnost, je, že Bůh **Skutky 17:31** „*ustanovil den, v němž bude spravedlivě soudit obydlený svět skrze muže, kterého k tomu určil.*“ Tím můžeme mít navždy jistotu, že celý nepadlý vesmír se zajímá o veliké dílo, které Ježíš přišel na náš svět vykonat, totiž spasení člověka (Rukopis 16, 1890).

SC – Cesta ke Kristu 73.2 Když Kristus vystoupil na nebe, zůstal v Jeho následovnících stále pocit Jeho přítomnosti. Byla to osobní přítomnost plná lásky a světla. Ježíš, Spasitel, který s nimi kráčet a mluvil a který se s nimi modlil, který poskytoval jejich srdcím naději a útěchu, od nich byl vzat do nebe s poselstvím pokoje na rtech. A když Ho přijal zástup andělů, zaslechli ještě učedníci Jeho hlas, který pravil: **Matouš 28,20** „*A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.*“ (srv. CK 50.3)